

Psykologtidningen Debatt

”Förbundet har inte skyddat vårt kunskapsområde”

I allt väsentligt måste jag tyvärr hålla med Lennart Parknäs i hans historiebeteckning i ”Medlemmarna har aldrig dugt för Psykologförbundet”, skriver Ferenc Ary, psykolog och psykoterapeut.

Det går säkert att hitta förmildrande omständigheter för Psykologförbundets agerande genom åren, men läget är betydligt värre än vad kollegan Parknäs redovisar.

Jag vill komplettera bilden med två aspekter. Den ena är lönefrågan och den andra är frågan om att skydda kunskapsfältet = den egna marknaden.

Psykologförbundet har aldrig under sina idoga ansträngningar att ständigt devalvera de egna medlemmarna, länkat sina nya påfund till förhandlingar med arbetsgivare. Inga förhandlingar har ägt rum beträffande vad en ny titulatur, förhoppningsvis innebärande nya kunskaper, skulle leda till för nya lönenivåer. Man har totalt missat att "sälja en ny produkt". Man har inte gjort några "marknadsundersökningar", har inte kollat om arbetsgivarna och marknaden behöver produkten och i så fall vad priset för nämnda produkt ska vara.

Förbundet lät psykologerna framstå som en yrkesgrupp hårt belastad av sina insikter om att vara otillräckliga. Detta förstod arbetsgivaren också och satte lönerna därefter.

DET MEST SKANDALÖSA inträffade i samband med införandet av "specialistordningen". Förbundet lade fram det ena obegripliga förslaget till specialistordning efter det andra, man riskerade att hela förbundet skulle rämna i fogarna. Trots häftiga protester från flera kretsar och många medlemmar genomdrevs den nuvarande specialistordningen, även den här gången, utan förhandlingar med arbetsgivaren.

Först lade man nya bördor på medlemmarnas axlar och därefter försökte man övertyga arbetsgivaren om att specialister var bättre än generalister. Psykologförbundet har i det närmaste totalt misslyckats med att skydda psykologernas kunskapsområde. Ett sådant skydd skulle ha resulterat i att vissa testmaterial bara skulle få användas av psykologer, att vissa intyg skulle vara obligatoriska i vissa sammanhang och bara kunna utfärdas av psykologer, att vissa behandlingar bara kunde utföras av psykologer, att säkra att vissa viktiga beslut inom samhällets alla område bara kunde verkställas efter att psykologer hade lämnat sina synpunkter etc.

Hur en sådan process går till vet elektrikerna, snickarna, rörläggare, ja snart sagt alla hantverkare. Läkarkåren vet det också.

PSYKOLOGFÖRBUNDET brydde sig inte om att bemöda sig om detta. Vilka som var vinnare och vilka som var förlorare vet jag inte. Arbetsgivarna har fått en allt kunnigare yrkeskår för en billig peng.

Att psykologyrket under det gångna 30-40 åren ändå har uppgraderats och ökat i status och anseende är inte Psykologförbundets förtjänst. Det är medlemmarnas förtjänst.

FERENC ARY

Psykolog, psykoterapeut

Icke specialist på någonting,

F d psykiatrichef,

numera uppkäftig besserwiser och pensionär

Publicerad 2010-10-13